

UJ CIMBORA

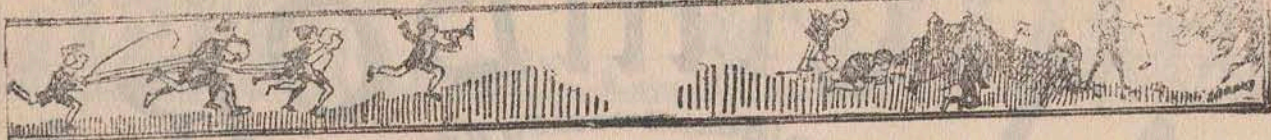
Az Uj Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

Az Uj Cimborá toborzója.

Teleky Dezső, Coltesti szerezte Gál Dezsőt, Coltesti; Szlovik Ede, Baia-Mare szerezte Domokos Klárikát, Baia-Mare; Joó Klárka, Bucuresti szerezte Sándor Lilikét, Odorheiu.

Csak toborozni tovább — ez a fontos. Annál erősebbek vagyunk, minél nagyobb a táborunk. És annál szebb ez a kis ujság, mennél erősebbek vagyunk.

Vargha Gyula aranymondásából.

Ki Jézus keresztjére tekintve halad,
Nem roskad le saját keresztje alatt.

MIT JÁTSZUNK GYEREKEK?

MIT VETTÉL A KIS PÉNZEN?

Ezt egyszerre csak két gyermek játszhatja. Egyik kérdez, a másik felel. Négy szót nem szabad mondani: igen, nem, fehér, fekete.

A: — Mit vettél a kis pénzen? B: Könyvet. A: Milyen volt a könyv? B: Szép. A: Drágán vetted? B: Drágán. A: Kinél vetted? B: A könyvesboltosnál. A: Mit láttál még a könyvesboltban? B: Füzeteket, ceruzát, képeskönyvet, papírt. A: Milyen volt a papír? B: (gyanútlanul) Fehér... A: (diadalmasan) Lesültél. Fehér, nem szabad mondani. Most vagy más pár beszél, vagy azt kérdik, aki győztes maradt.

A kis pénzen bármit lehet vásárolni. Úgyesen kell kérdezni, ez a fontos.

Rongyos esárda.

Rongyos esárda, két oldalán ajtó,
Oda rugtat pej paripán, Patkó.
Csaplárnénak így adja fel a szót:
Látott e már egy lovon hét patkót?

Ha nem látott, jöjjön ki most láthat:
Négyet visel ez a nemes állat.
Másik kettő esizmámra van verve.
A hetedik magam vagyok, nemde?

A kiadóhivatal postaja

A múlt héten a következők előfizetését nyújtottuk: Tombory Gabi, Loco 50; Csendes Gézené, Loco 17; Papp Erzsike, Loco 20; Ref. elemi iskola, Moftinul mic 117; Szabó Piroška, Uioara 100; Szabó Juci, Loco 50; ifj. Molnár Lajos, Făgăras 50; Karajos Imuska, Feldioara R. 50; Kiss Árpád, Cernatu 50; dr. Kirsch Margit Sebestyén Bubáért, Gödöllő 100; Gerényi Jolika, Loco 50; Jakab Ludovic Salace Ref. elemi iskola 100; Luka Sándor, Zaláu 100; Barkász Zolika, Loco 50; Károlyi Magdolna, Ombod 100; Fehér Bécike, Oar 45; Tóth Mancika, Loco 43; Ligeti Gyurka 43; Debreczeni Feri, Loco 43; Singer Márta, Loco 50; Biró Ilonka, Loco 34; Reszler Kató, Loco 50; Bartha Árpádné, Loco 50; Friedmann Ági, Loco 17; Friedmann Évike, Loco 100; Rosenthal Egon, Alba-Iulia 33; Kandiel Gyurka, Loco 50; Lakatos Jóska, Loco 43; Schrottl Odi, Loco 20; Uray Kató, Baia-Mare 100; Molnár László, Baia-Mare 100; Domokos Klára, Baia-Mare 50; Stenczel P., Baia-Mare 50; Szász Rózsika, Baia-Mare 43; Bölöni Ella, Baia-Mare 50 Lei.

Kertészkednek a kis cimborák.

Az elküldött virágmagvakat bizonyára megkaptátok már. Voltak, akik egy-egy fajta virágmagot kaptak, de voltak olyanok is, akik „vegyes virág” felírásu csomagocskát kaptak. Ennek bizonyára jobban örült mindenki, mert egyszeriben kapott oroszlánszáj, harangvirág, törökszekfü, báránka, nefelejts, cinia magvakat. De ám most itt a bökkenő! ezek nem mindenike fog az idén virágozni. Pl. a török szekfü, a nefelejts, a harangvirág csak jövőre nyílnak. Tehát erre vigyázzatok. Most veteményezni még ki a szabadba nem lehet, csak majd április elején. Márciusban legfeljebb ládikába, vagy edényekbe vehettek. Ez lesz majd a palántotok, amit a kertetekbe szépen kiültetettek. A veteményezésnél sok földet rászórni a magvakra, nem szabad. Éppen csakhogy takarja a kis magvakat, különben nem kelnek ki. Vigyázni kell arra is, hogy ki ne száradjon a földjük, de viszont sok vizet sem szabad ráöntözni, mert akkor meg elrothad a mag.

Korán jöttél

A tél, a hó még el sem tünt
S te már tavaszt igérsz nekünk
Kis hóvirág. A hó felett
Megdermesztnek még a szelek.
...Korán jöttél, még nincs tavasz!
Még nincs sugár, még tél havaz!

A nagy világ még álmodik,
Csak a fehér hó csillog itt.
S e fagyott fehérség felett,
Meleg sugárt ígér színed.
Korán jöttél, még nincs tavasz,
Még nincs sugár, még tél havaz.

Süvölt a szél s nyugtot nem hagy,
Működik még a művész Fagy;
Csillogó szobrokat tervez,
Minden cöppet jéggé dermeszt.
...Korán jöttél, még nincs tavasz!
Még nincsen nyár, még tél havaz!

Oradea, 1934. február hó.

A lég még metsző, oly hideg,
Elrejtőznek a jó szívek.
Nincs még illat, szellőn lengő,
Nincs madárdal, messze csengő!!
...Korán jöttél, még nincs tavasz!
Még nincsen nyár, még tél havaz!

Korán jöttél ártatlanom!
...Még virul sok-sok ablakon
S bámulva nézi künn mit lát
A dermedt-szirmu jégvirág.
...Korán jöttél, még nincs tavasz!
Még nincsen nyár, még tél havaz!

Örülök mégis, ha látlak,
Pedig végtelen sajnállak.
Félek, hogy megtép a bős szél,
Korán jöttél!... Korán jöttél!...
De csak virulj, bár még havaz.
Kis próféta, ígérj tavaszt!

Írta: Bodnár Irma.

A hét vessző

Egy gazdag embernek hét fia volt. Szép száll fiuk. Egészségesek, dolgozók. Csupán egy szomorúsága volt az édesapának az, hogy a fiuk sohasem tudtak semmiben sem megegyezni. Ha István akart valamit, akkor egész biztosan Péter nem találta jónak. Ha János azt mondta: ez fekete — Pál rögtön kész volt rá felelni: Dehogyan is fekete — inkább barna, vagy sötétkék. Cívakodtak, veszekedtek, szinte rossz volt még hallgatni is. Édesapjukat nagyon elkeserítette ez a széthuzás.

— Ha most így osztályoskodnak, ha most így széthuznak, mikor még én is élek — mi lesz akkor halálom után? Hiszen jó, jó, meg van az a kis vagyon, el is élhetnének belőle gond nélkül mindnyájan — halálig, ha együttmaradva összetartanak. De, ha kiki külön válik magának, bizony nem lesz az ősi vagyonból semmi. — Így kesergett az öreg ember. A fiainak hiába beszélt, hiába intette

őket, mintha falra borsót hányt volna.

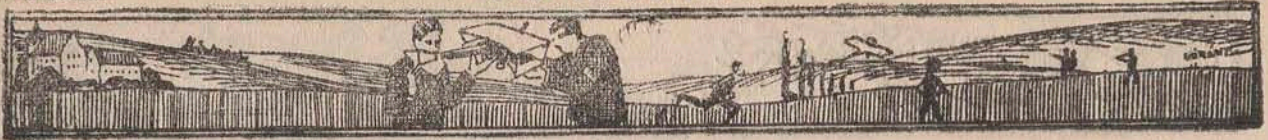
Egy napon, mikor az öreg édesapja a halálát érezte közelegni, összehívatta a fiait. A fiuk ünnepélyes, komor arccal álltak a halálközlő ágya körül.

— Zsigmond fiam — kezdte gyenge hangon az öreg — nyisd ki annak a régi szekrénynek az ajtaját és amit ott találsz, vedd ki.

A legidősebb fia engedelmesen benyult és egy köteg vesszőt vett onnan ki. A fiuk nézték: egy csomó vessző.

— Számoljátok meg, hány van belőlük — parancsolta az öreg. Azok számolták: egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét.

— Jól van fiaim. Látom meg van mind. Hála legyen érte a jó Istennek. Az első akkor került abba a szekrénybe, amikor Zsigmond fiam te születted, a második meg mikor te születted János fiam. Aztán mindannyiszor egy újabb vessző került oda, ahány-

szor a paptól hazakerült megkeresztelve valamelyikötök. Na, Zsigmond fiam, próbáld csak meg az első vesszőt, eltudod e törni könnyen. A legidősebb fiu csak úgy könnyedén kézbe fogta a vesszőt és rip-rop: kettőbe tört a vessző. A többiek is próbálták a kettőtört vesszőt széttörni és minden nehézség nélkül újabb és újabb darabokra törték.

— Na most a köteg vesszőt próbáld széttörni, Zsigmond fiam — mondta az öreg. A fiu kezébe vette és hajlitotta ide, hajlitotta oda a vesszőcsomót, de biz' az meg sem ropant. Ekkor a második fiu, István próbálta. Majd Károly, Péter, Sándor és Domokos, de a vesszőköteg állt, bárhogy erőlködtek is nem tudták széttörni.

— No látjátok, édes fiaim. Ez a hétszál vessző a ti életeteket példázza. Ha ti osztályoskodtok, veszekedtek és külön-külön huztok, a gonóssz rossz emberek olyan könnyen elbánnak veletek, mint ti azzal az egy szál vesszővel. Széthull az ősi birtok és szegényen pusztoltok el. De ha összetartotok, együtt maradvátok együtt dolgoztok, nő, gyarapodik a közös vagyon és nem csak ti éltek urmódra, gond nélkül, hanem még a szegényeken is segíthettek. A fiuk megértették a példázatot és apjuk halála után nem osztották fel a vagyont, hanem együtt maradtak és békességben, egyetértésben gyarapították, növelték a rájuk maradt ősi vagyont.

L. M.

A három kertész leány

Írta: B. Rafael Anna.
(Folytatás.)

Erzsike bátorságot vett magának és újra megkérdezte a királyfit, hogy sokat kell még menni?

— Már itt is vagyunk — felelt a királyfi — és ime a kocsi nagy zökkenéssel megállott egy hatalmas barlang bejárata előtt.

Csodálkozva nézett szét a leányka, sehol sem látta a gyönyörű márványpalotát, amiről a királyfi az ut elején beszélt. Kérdően fordult a királyfi felé, hát édes jó Istenem! Majd elájult az ijedtségtől. A gyönyörű királyfi helyett egy csunya vigyorgó arcú fekete ördög állott előtte.

— Hihihí — kacagott az ördög — becsaptalak szép leányka, hercegnek hittél és ördög vagyok. De ne busulj! Herceg vagyok így is, mert apám az ördögök fejedelme és ő küldött, hogy hozzak magamnak feleséget. Várj itt reám, megyek és bejelentelek apámnak, Belzebub öfelségének. De nehogy szökni próbálj, mert élve úgy sem tudsz ebből a völgyből kikerülni.

Ezzel már el is tűnt az ördögfi és eltűnt vele együtt a gyönyörű hintó, meg a fehér lovak. A leányka meg volt dermedve a féle-

lelemtől.

— Istenem, Istenem — gondolta magában — miért is voltam olyan nagyravágyó, — hogy királyné akartam lenni? És szegény apámmal szemben, hogy követhettem el akkora bünt? Ha megvártam volna, ő bizonyára megismerte volna az ördögöt és nem engedte volna, hogy eljöjjenek. Istenem! Édes jó Istenem, segíts ki innen!

Igy fohászzkodott szegény Erzsike és elindult vissza az uton amerről jöttek, mert elhatározta, hogy inkább meghal, de nem lesz az ördög felesége. Szegény leány nem tudta, hogy az ut visszafelé már maga a pokol. Alig hogy elindult, olyan mennydörgés és szélvihar kerekedett, amely mindegyre leverte a lábáról. A villámok egymást érték és fényük-nél Erzsike rémesen csunya undok állatokat látott. Százlábu skorpiók, óriási varangyos békák és karvastagságú kigyók csuszáltak a sziklák között. Ugy sziszegtek a leányka felé, hogy az majdnem elájult. Tapogatózva nyujtogatta előre a kezét a vak sötétben, hogy tovább haladhasson, de mégis minduntalan megbotlott, leesett és a sziklák összevissza

ütötték a testét; majd tüskékre esett és azok szurkálták meg és tépték cafatokra a ruháját. Némelykor valamelyik undok állat siklott a lábain keresztül és olyankor elállt a szivverése a félelemtől. Így haladt a szegény leányka lassan előre, míg végre hajnalodni kezdett, de ő azt hitte, hogy már száz éve vándorol. A hajnal jöttére kezdtek elmara-
dozni a sziklák és tüskés bozótok és mire a nap felkelt, egy szép virágos réten járt Erzsike. Messzire meglátta egy falu templomának a tornyát és arrafelé indult. Amikor a falu utcáján végigment, az utcagyermekök csufolkodni kezdtek vele és kiabálták:

— Ni egy vén koldusasszony! Ni egy koldusasszony!

Ő nem tudta, miért mondják rá, hogy vén, hiszen ő még egy egészen fiatal leányka, de nem ért rá ezen gondolkodni, mert nagyon éhes volt és enni szeretett volna. Koldulni szégyelt is, meg félt is. Végre a falu végén egy szegényes kunyhóhoz ért, mely előtt egy jóságos öreg asszony ült. Ezt a jámbor asszonyt szólította meg és kérte, hogy adjon neki egy kis kenyeret meg egy kis fekvőhelyet éjszakára.

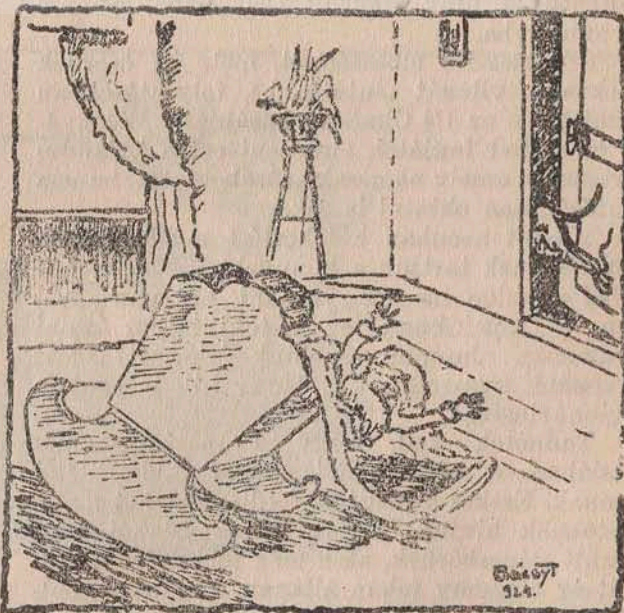
— Szívesen adok nénikém — mondta az öreg asszony — jöjjön velem a házikómba.

— Miért szólít engem nénikének és miért kiabáltak a gyermekek utánam az utcán, hogy vén asszony — hiszen én egy fiatal leány vagyok?

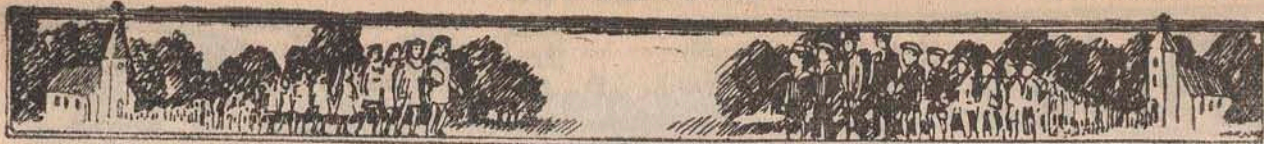
Az öreg asszony hitetlenül rázta a fejét, de amikor Erzsike továbbra is erősítette, hogy ő fiatal tükröt hozott ki a házból. Alig-hogy belepillantott a tükörbe a kisleány, ijedten felsikoltott és a kis tükröt kiejtette remegő kezeiből, mert akit ott meglátott, nem viruló arcú leányka volt, hanem egy összhaju, foghijas vénasszony. Aztán elmondta az öreg anyónak az ő borzalmas történetét és az most már megértette, hogy a szerencsétlen leányka a rémülettől őszült meg és fogait a sziklákra való estében ütötte ki. Megsajnálta a szegény gyermeket és azt mondta maradjon nála, de mert ő is nagyon szegény, hát járjon napszámba dolgozni. A leányka ott maradt, mert sok pénzre volt szüksége, hogy messze országba lakó édes-

apjához hazatérhessen.

Amikor édesapja és hugai hazajöttek a városból és őt sehol sem találták, azt sem tudták mitevők legyenek, hol keressék; összejárták a kertet, felkutatták a házat, pincét, padlást, majd a faluban kérdezősködtek, de senki sem tudott Erzsikéről hirt mondani. Senki hitték már, hogy valami szerencsétlenség történt vele; ekkor előkerült Andris bá', a falu vén csavargója és esküvel bizonyította, hogy ő látta, amikor egy csodaszép hinton, egy aranyhaju herceg oldalán ülve elkocsizott. Most még nagyobb volt az öreg ember bánata, hogy ilyen hálátlan leánya van neki, aki szó nélkül otthagyja és elszökik a jólétbe. A legkisebb leányka, Zsuzsika is haragudott erősen nénje eljárásáért. Mariska is rosszalóan csóváltatta fejét, de titokban azt gondolta, hogy bizony jól tette a nénje, ha feleserélte ezt a földviskót a királyi palotával és hogy bizony ő is elment volna, ha érte jött volna a királyfi. (Folyt. köv.)

Ejnye, ejnye, mi dolog ez kedves Cirmos pajtás,
Mit jelent itt, a szobában a nagy felfordulás?
Rossz fál teltél tán a lüzre? Baj lesz ebből meglásd!
A gazdasszony sodrófával méri rád az áldást.

HÓVIRÁG.

Télapó már hóbundáját
Jövő télre tette el.
Jön a tavasz napsugárral,
Vidám élet zsendül fel.

Itt egy fűszál, ott egy fűszál,
Mind kidugja a fejét.
Az erdőben itt is, ott is,
Hóvirágok szerte-szét.

Pici fehér esengettyűjök
Meg-meglebbenti a szél,
Mit suttognak nagy fák ölen,
Holdsugára, hogyha kél?

Pici fehér hóvirágok,
Holdsugára, hogyha kél,
Imádságot suttognak a
Boldog, vidám tavaszért.

Margit néni.

Levél jött a messze Ázsiából

Kedves Gyermek! A múlt napok egyikén levél érkezett a messze Ázsiából, magyar nyelven írott, nagyon érdekes és tanulságos levél, benne egy elbeszélés. Magyar ember írta, még pedig olyan magyar testvérünk, aki sok hányattatás után kikerült Délázsiba, Annam tartományba.

Érdekesítő elbeszélését, mely az őserdők titokzatos világát mutatja be, folytatásokban közöljük le az Uj Cimbora hasábjain. Bizonyára élvezettel fogjátok elolvasni ezt a kalandos történetet, amely nemcsak szórakoztatni, hanem tanulságosan oktatni is fog.

Mielőtt azonban a leközlést megkezdendők, szükségesnek tartjuk a könnyebb megértés céljából röviden megmagyarázni, hol van Annam, a franciáknak ez a tekintélyes ázsiai gyarmata, ahonnan levelünk érkezett? Mit nevezünk gyarmatnak? Hogy kik is azok a legionáriusok?

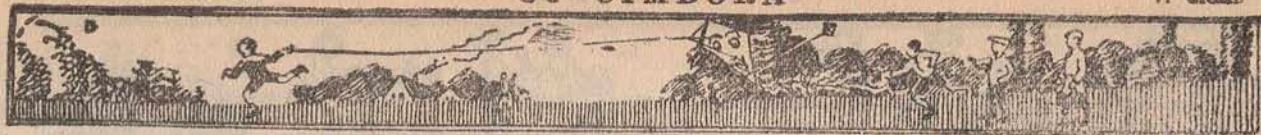
Tudnotok kell, hogy Franciaországnak Ázsiában és Afrikában is nagy földterületei vannak. Ezeket a hódított földterületeket gyarmatoknak hívjuk. A gyarmatok őslakói mindenütt szinesbőrűek, akik még többnyire a műveltség alacsony fokán állanak. Pogányok, bálványszobrokat imádnak, írni-olvasni alig tudnak.

A franciák egyes félvad népeknek az országát katonáikkal elfoglalták, vagy megszállva tartják, az ország terményeit pedig keres-

kedelmi célokra felhasználják. A narancs, citrom, datolya, füge, banán, mind ezekből a gyarmatokból kerül Franciaországba, ugyszintén a gummi, a kaucuk, az elefántesont s az indigónövény, amelyből gyönyörű kék festéket készítenek.

Bár a franciák gyarmataikon munkát adnak a bennlakóknak, közöttük a műveltséget terjesztik, föllendítik az ottani kereskedelmet és ipart, a meghódított népek ezek ellenére is gyűlölettel néznek a betolakodott franciákra s mindenkép megakarnak szabadulni tőlük. Ezért az elégedetlen őslakók fölfegyverkezve, bandákba egyesülnek, lakatlanabb vidékekre húzódnak, ahonnan a francia gyarmati katonaságot, a *legionáriusokat* állandóan veszélyeztetik vérengző, kegyetlen támadásaikkal.

A legionárius tisztek nagyrésze francia, de a közlegénység közt kevés franciát találunk. A kalandvágó, vakmerő ifjak a világ minden részéből jelentkeznek a gyarmati hadsereg, vagyis az idegen légió szolgálatába. Így kerülnek oda spanyol, portugál, lengyel, német s még magyar ifjak is, akiket harevágukon kívül az is lelkesít, hogy öt évi katonai szolgálat után a francia államtól nemcsak nyugdíjban, hanem tetemes pénzjutalomban is részesülnek. Csakhogy ezek az ifjak nem gondolják meg azt, hogy közülök öt év múlva nagyon, de nagyon kevesen jutnak el a kívánt célhoz. Nemcsak az ellenség többnyire alattomos fegyve-

rétől pusztulhatnak el, hanem attól a sokféle járványos betegségtől is, melyek ugyancsak szedik az emberáldozatot. Alaposan pusztít közöttük a mocsárláz, a kolera, a pestis és a tűrhetetlen forró éghajlat sokféle veszedelme, valamint a temérdek ragadozó állat.

Az a levél, mely Ázsiából jött a mi szerkesztőségünkbe, a franciáknak Annam nevű gyarmatából érkezett. Ez a földrész messze esik tőlünk. Gőzhajóval tengereken keresztül negyven-ötven nap is eltelik, amíg hazánkból odajuthatunk.

Annam Hátsóindiában fekszik.

Az ország nagyrészt őserdők borítják, ahol vadelefántok és leopárdok tartózkodnak. A fákról arasznyi hosszúságu, mérges akka-kigyók leselkednek. A mocsaras helyeken igen gyakori a krokodilushoz hasonló gáviál és a fekete skorpió, amelynek szurása feltétlenül halálos. A három-négy méter magas növények sűrűjében tigrisek tanyáznak. Annam forró évszakában, mikor ritkaság az esőzés, olyan tikkasztó hőség van, hogy a folyók rendszeren kiszáradnak. Ilyenkor bizony a gabona és a rizsültetvények is tönkremennek. A tengerpartok terményei: a

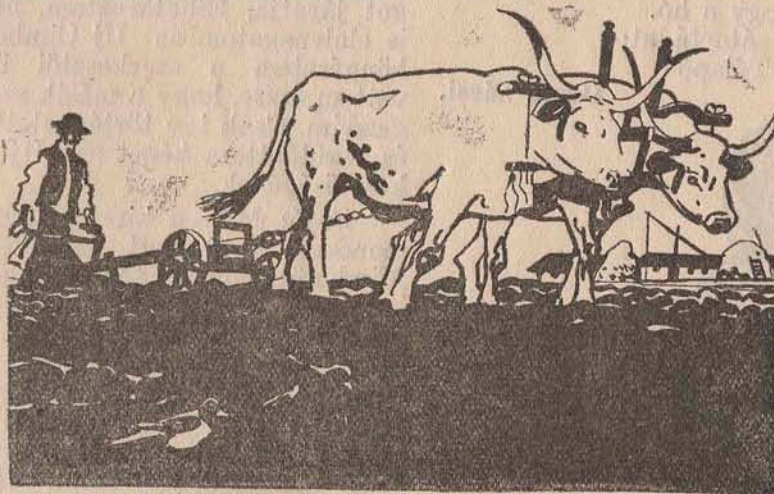
cukornád, ebből készül a gyarmati cukor, azután a pamut, kávé, tea és egyéb fűszer, fahéj, bors stb. Legértékesebb faanyaga az aloe-fa.

Annam őslakói az indókinaiak és a hegyek közt lakó moi törzsek. Mig az utóbbiak magas növésű, sárgás arcú, erős testalkatú emberek, addig a partok felé lakó indókinaiak gyengébb testalkatúak. Szegények a mi szemünkben elég csufak s amellet szörnyen ravaszok, megbízhatatlanok. Lelkükből gyűlölik a fehérbőrű európaiakat.

A küldött levélből megtudjuk azt is, hogy negyvennaponként pontosan megérkezik Annam országába is az Uj Cimbora. Bizony oda nem gyermekeknek jár, de akiknek jár, épp olyan kíváncsian és érdeklődéssel várják az újabb számokat, mint akárcsak ti, erdélyi kis cimborák. Sőt — mivel az ottani francia légióban magyarok is vannak — oda is elkerül ez a kis ujság.

No de többet nem mondok. Majd a következő számban beszél maga a cikk írója, aki egy megtörtént és átélt élményt dolgozott fel „Éjjel az őserdőben“ c. elbeszélésében.

T.

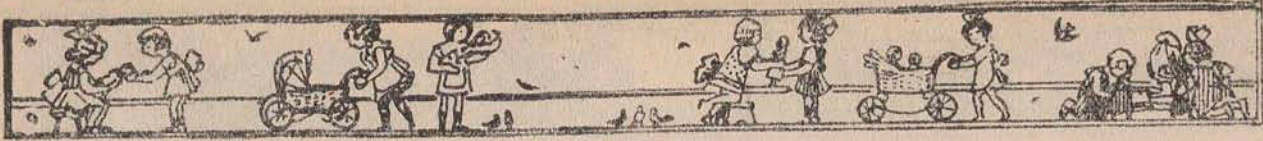

Elolvadt a hó, felszáradt a mező. Szántóvető emberek lépik el a határt. Mélyen vág az eke vasa a földbe, sorokat hasít, így puhítja, indítja újra életre a tél fagyától megdermedt földet.

Hullanak a magvak a frissen szántott

földbe, a napsugár csókja életre kelti majd őket.

Aldd meg Isten a szántóvető ember munkáját, a most elvetett mag után hozd el nekik a dus aratást.

BEKÖSZÖNT A SZÉP TAVASZ.

Derüs meleg napsugárban
Olvad a jég, fogy a hó.
Szedd innen a sátorfádat:
Nagyszakállu Télapó!

Duzzad a rügy, zöldel a fű,
Vigan csepeg az eresz.
Te hóbundás öreg bácsi
Itt közöttünk, mit keressz?

Menj vissza a jégthonába!
Ott van most a te helyed!
Uralmadnak itt már vége,
Beköszönt a Kikelet.

Rezg a napfény, leng az illat,
A madárdal esodaszó . . .
Felfrissül és megújul most
Minden, ami hervadó . . .

Minek ide jégbilincs és
Hókoporsó, hólepel?
Szabadszárnyu Tavasztündér
Feltámadást énekel!

Derüs meleg napsugárban
Olvad a jég, fogy a hó.
Szedd innen a sátorfádat:
Nagyszakállu Télapó!

Dezső bácsi.

HÉKÁS ÉS SAJÓ BESZÉLGETNEK

Hékás: Hát ez már csak igazán boszorkányos dolog, hogy ezek az új cimborák mindent megtudnak.

Sajó: Hogy-hogy?

Hékás: A minap, ahogy nagy farkesóvá-lással várom haza kis gazdáimat: Zsuzsikát meg Katókat az iskolából, szaladnk fel a lépcsőkön, Zsuzsika kezében egy kis ujságot lohogtatott:

— Hékás! Hékás! nézz csak ide! Benne vagy az Uj Cimborában s az orrom alá nyomta a kis ujságot. Képzelheted, Sajó pajtás, majd leestem a lépcsőről zavaromban, amikor a címlapon megismertem a saját uri ábrázatomat.

Sajó: (irigykedve.) És hogy kerültél abba a kis ujságba?

Hékás: Hát tudod éppen azon tünődöttem, hogy a világ halad, maholnap a számárak is megokoskodnak, mert beiratkoznak pocalistának, hát nekünk a kutyanépnek is haladni kell korral. Itt vannak az új cimborák, milyen okos mindenik, mióta ezt a kis ujságot járhatja. Elhatároztam, hogy ezentul én is elolvasgatom az Uj Cimborát. S ahogy böngésztem a szerkesztői üzeneteket, nem vettem észre, hogy a másik szobában figyel a gazdám. Csak így történhetett meg: lerajzolt és elküldötte a képet az Uj Cimborára szerkesztőségének.

Sajó: Milyen híres ember . . . akarom mondani: kutya lett belőled most Hékás. Mindenütt ismerni fognak, ahová az Uj Cimborára jár. Indiában, Amerikában . . . Tán még filmszínésznek is meghívják, Hékás.

Hékás: No-no, Sajó — filmszínésznek? Nem mondom hirnevet szereznék a kutyanemzetségnek — de ez csak üres dicsőség. S ezért az üres dicsőségért el nem hagyom az én jó gazdámat. Hol volna akkor a kutya hüség? Legyen így vagy úgy, már én csak itt maradok, ahol emberségesen bánnak velem s ahol öreg napjaimban is megbecsülnek szolgálataimért.

A LEGYEK ÉS A HANGYÁK

A földmives kertjének a szögletében hangyaboly volt. Napsütéses nyári napokon a hangyák szorgalmasan dolgoztak, gyűjtve a gabonaszemeket kis csűrükbe. Valamivel odébb virágos ágy ékeskedett. Körülötte egy egész sereg legyeecske zümmögött és gondtalanul röpködött.

A földmives fiacskája gyakran megfordult a kertben és el-elnézegette őket. A gyermek kicsike és könnyelmű volt. Gondolta magában: „Milyen bolondok ezek a hangyák! Egész nap lótnak-futnak, ahelyett, hogy gyönyörködnének a nyár szépségeiben! Sokkal okosabbak a legyecekkék. Azt hiszem nincs náluknál boldogabb teremtés a földön.“

Néhány nap mulva azonban az idő megváltozott és nagy hideg állott be, a meleg nap elbujt és éjszakánként fagyni kezdett. Amint egyszer a fiúcska édesapjával kiment a kert-

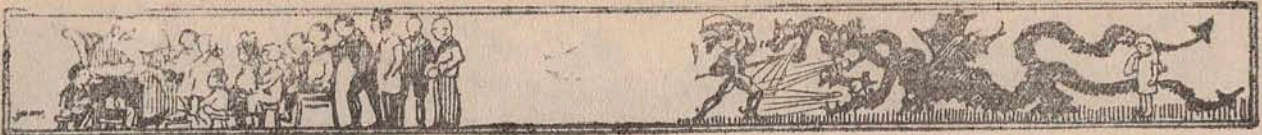
be, nem látott egy hangyát sem; a legyecekkék pedig el voltak nyulva a földön, részint meghalva, részint megdermedve. A fiúcska szánalmasan nézte a szegény legyecekkéket és az apjához fordult: „Hát a hangyák hol vannak?“ Édesapja így válaszolt:

„A legyecekkék elpusztultak félig-meddig és majd mind el fognak pusztulni, mint valami haszontalan lények, mert nem akartak dolgozni és gyűjteni télire; a hangyák pedig, amelyek egész nyáron dolgoztak szorgalmasan és gyűjtöttek, most nyugodtan élnek, mert van mit enniük és amint az idő enyhülni fog, ismét kibujnak kicsiny palotájukból.“

Dragomirescu M.—Adamescu Gy.-féle román könyvből fordította:
Józsa János.

Évike nagymosást rendez

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK VÁGYÓDÁS.

Kedves télapócska, mi szeretünk téged,
De azért csak eredj, gyorsítsd meg a lépted.
Helyedben majd jön a tavaszi napsugár,
Tavaszi napsugár s az illatos szép nyár.

Tartsa is az Isten sokáig a nyarat,
És vele együtt az éneklő madarat.
Ezt kívánjuk mostam kicsinyek és nagyok,
Sokáig tartsanak a szép meleg napok.
Brasov. **Veress Erzsike.**

A jan. 20.-i számban közölt talalós kép „A kis ködmön meséjéből” való. De ugyanez a mese fel van dolgozva „Okos Kata” néven is. Megfejtették: Fodor Ilonka, Csóthy Ilonka, Satu-Mare; Lutsch Vilmos, Mercuria Ciuc; utólagosan: Keszi Sándor, Oradea és Schwartz Elly, Cluj.

Hozzászólás a nyári beszámolók bírálatához.

A nyári beszámolók elbírálásához a következők szoltak hozzá a következőképp:

Kenderessy Miklós, Turda:

- I. díj Tereh Pisti, Satu-Mare,
  - II. díj Ótordai Weress Zsófia, Cluj.
  - III. díj Pop Margareta, Satu-Mare.
- Jávor Mária, Arad:
- I. díj Pop Margareta, Satu-Mare,
  - II. díj Tereh Pisti, Satu-Mare,
  - III. díj Kovács Margit, Satu-Mare.

Az ötéves Pisti falura kerül nyaralni, ahol meleg barátságot köt a négyéves ingeuskébe járó Gyuricával. Egy napon lélek-szakadva fut az édesanyjához.

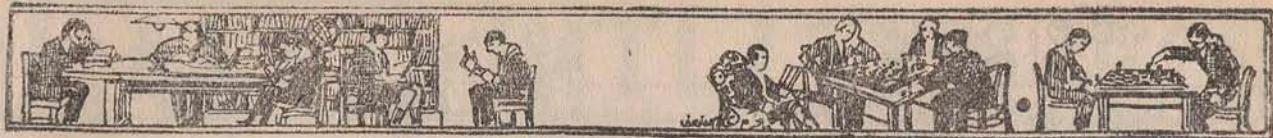
— Anyukám, anyukám, tessék csak megnézni, fiu lett a Gyuricából . . .

(Ugyanis Gyurica addig kislányos ingeuskében járt és most vásárfiaul nadrágot kapott. Ugy látszik, hogy az ötéves Pisti sehogy sem tudta ezt a változást magának megmagyarázni.)

Beküldte: **Grenczer Gábor**, Saniștau.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Teleky Dezső, Collesii. Meleghangu sorai köszönöm. Jókívánságai bár mennének teljedésbe. A kis tavaszi vers jönni fog. Az elnefelejtis magvacs-kák megérkeztek-e? No-no, a humor iránt nekünk is van némi érzékünk . . . Szives üdvözlét. — **B. Rafael Anna, Teius.** Kis lapunk érdekében kifejtett munkásságáért hálás köszönet. Az illusztrálás nagyon sokat jelent az bizonyos, de ma még az anyagiakon mulik sok mesének az illusztrálása. Lehetőleg meglevő klisé anyagunkat használjuk. Nem tudom biztosan, hogy husvétkor Clujon lesz-e? Esetleg megírom. — **Kovács Nándor, Boghis.** A küldött 34 Leit megkaptuk. Jólesik hallanom bátyám tevékenységét lapunk érdekében. Jó egészséget kívánok, hogy tovább is szeretettel munkálhassa ügyünket. Az Arany Abc.-ből néhányat Oravițara küldtünk, amint az árát megkapjuk, azonnal eljuttatjuk. — **Katona Jenő, Petrau.** A küldeményt megkaptuk. „A rovanetoi harang” szép, a gyermekneknek azonban fülsgósan komoly, majd az „Édesanya postájában” fogjuk hozni. „A járszó gyermekek” jönni fognak. A szindarab alapgondolata jó, de elnagyolt, kidolgozatlan. Így a gyermekneknek nem hozhatjuk. — **Báró Bánffy Gabriella IV. el. o. i. Cluj.** A keresztrejtvény megfejtésén látom, nagy gonddal dolgoztál kicsi Gabriella. De, ha sajnálod kívágni az újságot, elég, ha a számok megjelölésével egyszerűen csak leírod a szavak megfejtését. Az új rejtvényed jó, le fogjuk közölni. — **Báró Bánffy Kalinka, I. el. o. i. Orüllél** a rejtvénynyereménynek azt írod. Nekem is az a legnagyobb örömöm, ha látom, hogy ti valaminek örütlök. Gondolom, hogy milyen kellemes volt a téli korecsolyázás. De a tavasz még kedvesebb lesz. Én is nehezen várom. — **Berenzei Kovács Edike III. el. o. i., Nisipeni.** Örüllél a Mikli egér levelező lapnak? Én is örültem a levelednek, kis cimborá. Az olyan leveleket, mint, amilyen a tied is, hogy még pápaszemmel sem lehet helyesírási hibát találni benne, meg éppen kétszer is elolvasom. Üdvözlöd az összes kis cimboráikat. Ime át is adom nekik. A közmondásaid, melyeket küldtél jók. De gondolkozz csak: hátha még többet is tudsz. — **Csüry Évike IV. el. o. i., Nisipeni.** Hogy is írod csak levélkédben Évikém: „Nagyon örüllünk mindig az Új Cimborának. Igen szép volt a „Föld alatt, föld felett” meséje és Cinike meg Mikli története. De nem csak ez, hanem minden, ami az Új Cimborában van. Alig várjuk, hogy megérkezzen és még akkor este majdnem az egészfel kiolvassuk.” Ugyesen irsz és helyesen fogalmazol, kis cimborá és ami fő: helyesírási hiba nélkül. Ezt már szeretem. A helyesírásna nagy gondot kell mindig fordítani. Az első leveledet nem kaptam meg. A kis cimboráknak

küldött üdvözlét, im átadom. No évike, belépsz-e te is a kertészkedők közé? — **Kiss Árpád, Cernalu.** Helyesen, rendszeren irtál leveledben, de éppen csak egy nyulfarknyit. Ugy, hogy még azt sem tudtam meg, hogy melyik iskolába s hanyadik osztályba jársz. Ezt elsősorban kell megírni. Aztán még azt is meg lehet írni, hogy közületek ki gyűjt bélyegeket, ki tartozik a kertészkedők, ki pedig a rajzoló kis cimborák közé. Írjál majd máskor is. — **Nagy Kálmán IV. el. o. t., Mihaieni.** Igéred, hogy a nyáron meglátogatsz bennünket. No majd meglátom. Irod, hogy ott, abba a kis faluba, nincs senki aki barátinód lehetne. Pedig szeretnéd, ha lenne, egy hozzád hasonló koru barátinód, akivel eszleg leveleznél is. Hát én azt hiszem, hogy lesznek olyan kis cimborák fábörünkben, akik szívesen leveleznek majd veled. — **Kenderessy Miklóská II. el. o. t., Turda.** „A föld alatt, föld felett“ meséjét újra átolvastad, annyira tetszett neked — így írod. No ha így van, akkor majd ird is meg, hogy melyik meséje tetszett a legjobban. Da ám, ugy tudom, hogy az eleje hiányzik. Ha édesapádat szépen megkéred, bizonyára meghozatja neked a hiányzó számokat. A festvéreknak illik is egymást szeretni, s ahog leveledből olvasom, ti szeréfték is egymáshoz alig várod, hogy husvéti vakációra a bátyókad hazajöjjon Clujról. — **Sebesi Laura IV. el. o. t., Belesli.** A február 10.-i szám rejtvényeit jól megfejtetted. Mindenesetre belkerül a sorsolásra, de hogy nyersz e, — biztosan azt én nem tudom megmondani előre. — **Saska Pilyu II. el. o. t., Satu-Mare.** Csak gyakorold Pilyu a levélírást, meglátod csak, olyan leveleket fogsz majd írni, hogy nem lesz abban egyetlenegy hiba sem. A Lutsch Vilmos rejtvényét helyesen fejtetted meg, de hol maradt a főbbi megfejtés? — **Labud Laci, Pista, Andris, Alba-Iulia.** A hilkosirással írt rejtvényét jól megfejtettétek. Ellenben a rántott-eszirkével baj van. Egy kicsit sántít a megfejtés. No, de majd megláthatok akkor, amikor a megfejtéseket közöljük. — **Karikás Ilonka III. g. o. t., Satu-Mare.** Megfejtésed idejében beérkezett. A 12. és 15. függőleges azonban hibás. — **Weress Zsófi, Cluj.** Ez már derék beszéd Zsófi. Azt írod, hogy a virágmegnyak baj nélkül megérkeztek s te nagy örömmel nézegetted őket. Meg is csináltad a terved rögtön: a nagyapa kertjéből fogsz egy darabkát elkenni s ez a te külön kis kertecskéd lesz. Itt egyedül te gazdálkodol, kertészkedel, öntözgeted és ápolgatod a virágaidat. No, ha a jó Isten elsegít a nyáron Clujra, megnézem Weress Zsófi a kertecskédet. — **Derceskey Sándor, Baia-Mare.** Közmondásaidat megkaptuk, kis cimborá. Látom, sok szép közmondást ismeresz. De ám a közmondásokat nem csak tudni kell, hanem élni is velük. Minden közmondás, egy bölcs mondás is. figyeld csak meg: Ki mint vet, úgy arat.

Ki korán kel az aranyat lel . . . Többet ésszel, mint erővel . . . ugy bizony kis cimborá. A nyelvgyakorló gyors mondások ügyesek, talpraesettek. — **Ney Zsuzsika, Oradea.** Bizony elhanyagoltál bennünket, Csupikám. Már nagyon régen nem irtál. Most már tudom miért: sokat koncsolyáztál. Hogy mikor megyek a ti városotokba, nem tudom, de ha ottjárom, meglátogatlak benneteket két kis cimborá. Sajnálod, hogy Szökökut meséje befejeződött. Majd jó más helyette. A beküldött közmondásokat ügyesen szedtetek bolknétába. A fényképeteknek nagyon megörültem, így most már nem csak levélből, de fényképről is ismerlek benneteket. Bandi — kész gavallér a hosszú nadrágjában. De te is sokat nőhetél a nyár óta. — **Makó Tivadar, III. el. o. t. Resija.** Látom, te is jól ismered a közmondásokat. El is küldtél belőlük egy bolknétára való. A rejtvény megfejtés helyes, vagy helytelenségét mindig akkor állapíthatjátok meg, amikor a teljes megfejtést felkötöljük. — **Lutsch Vilmos, Mercurea Ciuc.** A találos képet kitaláltad, hogy melyik meséből való, most ird meg röviden a mesét és küld be. — **Veress Bözsike III. g. o. t., Brosov.** Irod, hogy a rejtvényjutalom megérkezett és nagyon örülél a pompás Miki egér levelezőlapoknak. Bizonyára festvéresem osztoztatok meg rajta. A keszrejtvényvel azonban elkésettetek. No, sebei, máskor fürgébbek legyetek. — **Bélyeggyűjtő kis cimboráinknak** üzenjük, hogy Délázsziából megérkeztek az első bélyegek. Elsősorban azoknak a bélyeggyűjtő cimboráknak küldünk belőlük, akik a toborzásban részt vesznek.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK.

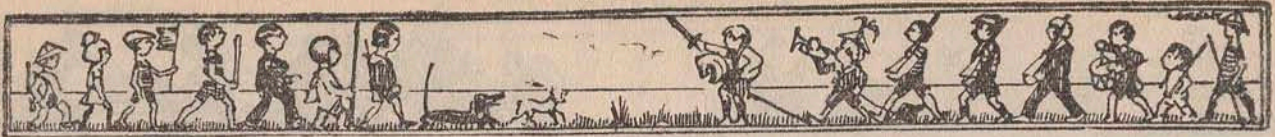
HEJ GAZDURAM...

Hej gazduram, adja ki a bérem.
Én a nyáját tovább nem őrizem.
Ha Juliskát odaadta másnak,
Viselje más gondját a nyájának.

Petőfi Sándor dalai közül.

„AGGÓDÓ ÉDESANYÁNAK“ ÜZENJÜK.

Legutóbbi számunk orvosi üzenetében értelemzavaró nyomdahiba történt egy „nem“ szócska kimaradásával. Ezek szerint az eredeti szöveg a következő: „s ez esetben külön gyógykezelést nem igényel...“

FEJTŐRŐ

Z É É É É É
É É É É É É

Beküldte: Öreg Góbé.

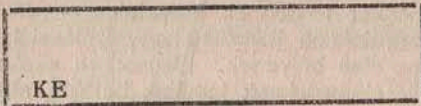
—ándor, —oltán, —ta, —ándor, —oni, —lona, —amu,
ivadar, —ica, —dém, —óra.

E nevek kezdő betűi összerakva egy nagy király
nevét adják.

Beküldte: br. Bánffy Gabriella IV. el. o. t. Cluj.

20 szerszám

Beküldte: Saska Pilyu, II. el. o. t., Satu-Mare.

Beküldte: Lutsch Vilmos, IV. g. o. t., Mercurea Ciuc.

i i i i i i
K UI A

Beküldte: Kanizsai Évi és Jenő, Lazuri.

Ár Ár Vas Irma Gá
Ár ban

Beküldte: Akosi Mancsi és Tibi, Satu-Mare.

KI TALÁLJA KI?

1. Melyik a Bánát legnagyobb városa?
2. Miből készílik a firneiszot?
3. Árpád után ki lett a fejedelem?
4. Hol verte meg Mihai Viteazu a törököket?
5. Ki írta az „Értől az Óceánig“ c. verset?

5. szám megfejtése: 1. Kedves gyermekek olvas-
sátok ezt a kis lapot. 2. Aprólékos. 3. Számnév. 4.
Csak Fajankó ment Piripócsra.

Megfejtést küldtek be: Adám Kató, Peireni, Ma-
kó Tivadar, Resița, Labud László, András és István,
Alba-Iulia, Udvari Magda és Sára, Saros, Szabó Lali,
Satu-Mare, Hajós Pista, Oradea, Nagy Dezső, Timi-
soara, Weiss Kató, Cluj, Thodoran Valika, Brasov.

Nyertesek lettek: Hajós Pista, Oradea, Nagy
Dezső, Timisoara, Weiss Kató, Cluj.

Az 5. szám rejtvénymegfejtésével nem voltunk
megelégedve, a legtöbb megfejtést hibásan küldték
be. Alig lehetett néhányat a sorsolásra bocsátani.
Legközelebb nagyobb figyelemmel végezzétek a
megfejtéseket.

Ha vásárolni mentek anyukával harisnyát, szvetterit,
sapkát Satu-Maren,

SZABÓ ISTVÁN

bácsinál vegyetek.

Str. Vasile Lucaci.

Az Uj Cimbora kis könyvtára

Az Uj Cimbora kis könyvtárában levő
könyvekre felhívjuk a lelkészek, tanító urak
és a szülők figyelmét. Jelenleg a következő
könyvek kaphatók:

László Marcella: Az öreg tanító háza. Vizs-
gai szindarab, á 20 lei és 5 lei portó.

László Marcella: Három kis szindarab, á 20
lei és 5 lei portó.

A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10
Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei, Magyaror-
szágon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Cseh-
szlovákiában 60 ek. — Magyarországi előfize-
tőink kéretnek, hogy hátralékos dijaikat Fe-
renczy Pál gyógyszerész Balmazújváros, Pe-
tőfi utca 32. címre juttassák el.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETTE